

La simplicité en Christ

Par Michael Czesla
des soixante-dix

Sự Giản Dị nơi Đăng Kỵ Tô

Bài của Anh Cả Michael Czesla
Thuộc Nhóm Túc Số Thấy Bảy Mười

Conférence générale d'octobre 2025

Mettre en pratique la doctrine du Christ de manière simplifiée et ciblée nous aidera à trouver de la joie dans notre vie.

Việc áp dụng giáo lý của Đăng Kỵ Tô theo cách thức giản dị và tập trung sẽ giúp chúng ta tìm thấy niềm vui trong cuộc sống hằng ngày.

1. Introduction

Il y a trente-trois ans, j'ai été appelé à servir comme missionnaire dans la mission d'Ogden, en Utah. Naturellement, étant originaire d'Europe, certaines traditions d'Utah, telles que la « gelée verte aux carottes » ou les « pommes de terre funéraires » me paraissaient un peu étranges !

En revanche, j'ai été profondément impressionné par l'exemple de nombreux saints dévoués menant une vie de disciple, par le nombre vertigineux de personnes assistant aux réunions de l'Église et par l'ampleur des programmes de l'Église pleinement opérationnels. À la fin de ma mission, je voulais m'assurer que ma future famille ait accès à cette joie que j'avais ressentie, et à la force et à la maturité spirituelle que j'avais observées. J'étais déterminé à revenir au plus vite mener ma vie à « l'ombre des collines éternelles ».

Cependant, le Seigneur avait d'autres desseins pour moi. Le premier dimanche après mon retour de mission, mon évêque avisé m'a appelé à servir en tant que président des jeunes gens de notre paroisse. En servant ce merveilleux groupe de jeunes gens, j'ai vite compris que la joie que l'on ressent lorsqu'on est disciple du Christ a très peu à voir avec l'affluence aux réunions de l'Église ou l'envergure des programmes.

Ainsi, lorsque j'ai épousé ma merveilleuse femme, Margret, nous avons joyeusement décidé

1. Lời Giới Thiệu

Ba mươi ba năm trước, tôi được kêu gọi phục vụ truyền giáo trong Phái Bộ Truyền Giáo Utah Ogden. Tất nhiên, vì tôi đến từ Châu Âu, một số truyền thống địa phương của Utah như “thạch rau câu xanh với cà rốt” và “khoai tây tang lễ” quả là hơi kỳ lạ đối với tôi!

Tuy nhiên, tôi vô cùng ấn tượng trước lòng tận tụy và vai trò môn đồ của các Thánh Hữu, số lượng đông đảo người tham dự các buổi họp của Giáo Hội, và quy mô của các chương trình đang vận hành trọn vẹn của Giáo Hội. Khi công việc truyền giáo của tôi sắp kết thúc, tôi muốn chắc chắn rằng niềm vui tôi cảm nhận được và sức mạnh cùng sự trưởng thành thuộc linh mà tôi chứng kiến, cũng sẽ có sẵn cho gia đình tương lai của mình. Tôi quyết tâm mau chóng trở về để sống cuộc sống của mình dưới “bóng cả của những ngọn đồi trường cửu.”

Tuy nhiên, Chúa đã có những kế hoạch khác. Vào ngày Chủ Nhật đầu tiên sau khi về nhà, vị giám trợ đầy thông sáng của tôi đã kêu gọi tôi phục vụ với tư cách là chủ tịch Hội Thiếu Niên trong tiểu giáo khu. Khi phục vụ nhóm thiếu niên tuyệt vời này, tôi nhanh chóng nhận ra rằng niềm vui đến từ việc làm môn đồ của Đăng Kỵ Tô hầu như không phụ thuộc vào quy mô các buổi họp của Giáo Hội hoặc của các chương trình.

Vì vậy, khi tôi kết hôn với người vợ xinh đẹp Margret của mình, chúng tôi đã vui mừng quyết

de rester en Europe et d'élever notre famille dans notre pays d'origine, l'Allemagne. Ensemble, nous avons été témoins de la véracité des paroles enseignées par le président Nelson il y a plusieurs années : « La joie que nous ressentons dépend peu de notre situation, mais entièrement de l'orientation de notre vie. » Lorsque notre vie est centrée sur le Christ et sur le message de son Évangile, nous pouvons recevoir la plénitude des bénédictions du disciple, qu'importe l'endroit où nous vivons.

2. La simplicité à l'égard de Christ

Cependant, dans un monde de plus en plus profane, complexe et déroutant, plein d'exigences et de messages différents, et souvent contradictoires, comment pouvons-nous éviter l'aveuglement spirituel et l'endurcissement de notre cœur, tout en restant concentrés sur les « choses claires et précieuses » de l'Évangile de Jésus-Christ? Pendant une période de confusion, l'apôtre Paul a donné un conseil précieux aux saints de Corinthe en leur rappelant de se concentrer sur « la simplicité à l'égard de Christ ».

La doctrine du Christ et la loi de l'Évangile sont si simples que même les petits enfants peuvent les comprendre. Nous pouvons accéder au pouvoir rédempteur de Jésus-Christ et recevoir toutes les bénédictions spirituelles que notre Père céleste a préparées pour nous, en exerçant la foi en Jésus-Christ, en nous repentant, en étant baptisés, en étant sanctifiés par le don du Saint-Esprit et en persévérant jusqu'à la fin. Russell M. Nelson a magnifiquement décrit ce voyage comme étant « le chemin des alliances » et le processus pour devenir « un disciple dévoué de Jésus-Christ ».

Si ce message est si simple, pourquoi semble-t-il souvent si difficile de vivre la loi du Christ et de suivre son exemple ? Il se peut que nous interprétions à tort la simplicité comme quelque chose de facile à atteindre sans effort ni diligence. Suivre le Christ demande des efforts constants et un changement continu. Nous devons nous « dépouille[r] de l'homme naturel [et devenir semblables] à un enfant ». Pour cela, nous devons nous « [confier] en l'Éternel » et nous libérer de la complexité, comme le ferait un petit enfant. Mettre en pratique la doctrine du Christ de manière simplifiée et ciblée nous aidera à trouver de la joie dans notre vie quotidienne, à être

định ở lại Châu Âu và nuôi nấng gia đình mình ở quê hương Đức. Chúng tôi đã cùng nhau chứng nghiệm điều Chủ Tịch Russell M. Nelson đã dạy nhiều năm trước rằng: “Niềm vui mà chúng ta cảm thấy không tùy thuộc vào hoàn cảnh sống của chúng ta mà mọi điều đều tùy thuộc vào điểm tập trung của cuộc sống chúng ta.” Khi đặt trọng tâm cuộc sống của mình vào Đấng Ky Tô và sứ điệp phúc âm của Ngài, thì chúng ta có thể cảm nhận được phước lành trọn vẹn của vai trò môn đồ, bất kể chúng ta sống ở đâu.

2. Sự Giản Dị nơi Đấng Ky Tô

Tuy nhiên, trong một thế giới ngày càng phức tạp, phức tạp và hoang mang, với nhiều thông điệp và đòi hỏi khác nhau và thường mâu thuẫn nhau, làm thế nào chúng ta có thể tránh cho đôi mắt mình bị mù quáng và chai đá trong lòng để vẫn luôn tập trung vào “những điều minh bạch và quý báu” nơi phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô? Trong một thời kỳ hoang mang, Sứ Đồ Phao Lô đã đưa ra lời khuyên tuyệt vời cho Các Thánh Hữu ở Cô Rinh Tô bằng cách nhắc nhở họ hãy tập trung vào “lòng thật thà tinh sạch đối với Đấng Ky Tô.”

Giáo lý của Đấng Ky Tô và luật pháp của phúc âm đơn giản đến nỗi ngay cả trẻ nhỏ cũng có thể hiểu được. Chúng ta có thể tiếp cận quyền năng cứu chuộc của Chúa Giê Su Ky Tô và nhận được tất cả các phước lành thuộc linh mà Cha Thiên Thượng đã chuẩn bị cho chúng ta bằng cách thực hành đức tin nơi Chúa Giê Su Ky Tô, hối cải, chịu phép báp têm, được thánh hóa nhờ ân tứ Đức Thánh Linh và kiên trì đến cùng. Chủ Tịch Nelson đã miêu tả cuộc hành trình này một cách tuyệt vời như là “con đường giao ước” và tiến trình trở thành một “môn đồ tận tụy của Chúa Giê Su Ky Tô.”

Nếu sứ điệp này giản dị như vậy, thì tại sao chúng ta thường cảm thấy khó sống theo luật pháp của Đấng Ky Tô và noi theo gương Ngài? Có thể chúng ta hiểu sai rằng sự giản dị là một điều gì đó dễ dàng đạt được nếu không có sự nỗ lực hoặc kiên trì. Việc noi theo Đấng Ky Tô đòi hỏi nỗ lực liên tục và sự thay đổi không ngừng. Chúng ta cần phải “cởi bỏ con người thiên nhiên của mình ... và trở thành như trẻ nhỏ.” Điều này bao gồm việc đặt “sự tin cậy của chúng ta vào Chúa” và buông bỏ những điều phức tạp, giống như cách trẻ nhỏ vẫn làm. Khi áp dụng giáo lý của Đấng Ky Tô theo một cách giản dị và tập trung, chúng ta tìm thấy niềm vui trong cuộc

guidés dans nos appels, à répondre à certaines des questions les plus complexes de la vie et à trouver la force de faire face à nos plus grands défis.

Mais comment pouvons-nous intégrer concrètement cette simplicité dans notre vie de disciples du Christ, tout au long de notre existence ? Le président Nelson nous a rappelé de nous concentrer sur « la vérité pure, la doctrine pure et la révélation pure » tandis que nous nous efforçons de suivre le Sauveur. Le fait de se demander régulièrement : « Qu'est-ce que le Seigneur Jésus-Christ voudrait que je fasse ? » ouvre la voie à des directives profondes. En suivant son exemple, nous trouvons un chemin sûr à travers l'incertitude, et une main aimante et directrice à tenir jour après jour. Il est le Prince de la paix et le Bon Berger. Il est notre Consolateur et notre Libérateur. Il est notre Rocher et notre Refuge. C'est un ami : le vôtre et le mien ! Il nous invite tous à aimer Dieu, à respecter ses commandements et à aimer notre prochain.

Lorsque nous choisissons de suivre son exemple, d'aller de l'avant avec foi en lui, d'accepter pleinement le pouvoir de son Expiation et de nous souvenir de nos alliances, l'amour remplit notre cœur, l'espérance et la guérison élèvent notre esprit, et l'amertume et le chagrin font place à la gratitude et à la patience d'attendre les bénédictions promises. Parfois, nous devons nous éloigner d'une situation malsaine ou nous faire aider par un professionnel. Mais dans tous les cas, la mise en pratique des principes simples de l'Évangile nous permet de surmonter les difficultés de la vie à la manière du Seigneur.

Nous sous-estimons parfois la force que nous recevons d'actes simples, comme prier, jeûner, étudier les Écritures, nous repentir quotidiennement, prendre la Sainte-Cène chaque semaine et adorer régulièrement dans la maison du Seigneur. Mais, quand nous réalisons qu'il n'est pas nécessaire de faire « quelque chose de difficile » et que nous nous concentrons sur la mise en pratique de la doctrine pure et simple, nous commençons à voir que l'Évangile nous « est merveilleusement bénéfique », même dans les situations les plus difficiles. Nous trouvons de la force et de « l'assurance devant Dieu », même au cœur de nos

sống hằng ngày của mình, nhận được hướng dẫn trong chức vụ kêu gọi của mình, nhận được giải đáp cho một số câu hỏi phức tạp nhất của cuộc sống, và có được sức mạnh để đối diện với những thử thách lớn lao nhất trong cuộc đời mình.

Nhưng làm thế nào chúng ta có thể thực hành tính giản dị này một cách cụ thể trong hành trình suốt đời của mình với tư cách là môn đồ của Đấng Ky Tô? Chủ Tịch Nelson nhắc nhở chúng ta phải tập trung vào “lẽ thật thuần khiết, giáo lý thuần khiết và sự mặc khải thuần khiết” khi tìm cách noi theo Đấng Cứu Rỗi. Việc thường xuyên hỏi: “Chúa Giê Su Ky Tô muốn tôi làm gì?” sẽ cho thấy hướng đi sâu sắc. Việc noi theo tấm gương của Ngài mang lại một con đường an toàn để vượt qua sự bấp bênh và một bàn tay đầy yêu thương, hướng dẫn để nắm chặt hằng ngày. Ngài là Hoàng Tử Bình An và Đấng Chấn Hiên Lành. Ngài là Đấng An Ủi và Đấng Giải Thoát. Ngài là Tầng Đá và Nơi Nương Náu cho chúng ta. Ngài là một Người Bạn—bạn của anh chị em và là bạn của tôi! Ngài mời gọi tất cả chúng ta hãy yêu mến Thượng Đế, tuân giữ các giáo lệnh của Ngài, và yêu thương người lân cận.

Khi chúng ta chọn noi gương Ngài và tiến bước với đức tin nơi Đấng Ky Tô, chấp nhận quyền năng của Sự Chuộc Tội của Ngài, và ghi nhớ các giao ước của mình, thì tình yêu thương tràn ngập tâm hồn chúng ta, niềm hy vọng và sự chữa lành sẽ nâng đỡ tinh thần chúng ta, và nỗi cay đắng và sầu khổ sẽ được thay thế bằng lòng biết ơn và lòng kiên nhẫn để chờ đợi các phước lành đã hứa. Đôi khi, chúng ta cần tránh xa một tình huống không lành mạnh hoặc tìm kiếm sự giúp đỡ chuyên nghiệp. Nhưng trong mọi trường hợp, việc áp dụng các nguyên tắc phúc âm giản dị sẽ giúp chúng ta vượt qua những thử thách của cuộc đời theo cách của Chúa.

Đôi khi chúng ta đánh giá thấp sức mạnh đến từ những hành động giản dị như cầu nguyện, nhịn ăn, học thánh thư, hối cải hằng ngày, dự phần Tiệc Thánh hằng tuần và thờ phượng thường xuyên trong đền thờ của Chúa. Nhưng khi chúng ta nhận ra rằng chúng ta không cần phải “làm nhiều việc khó” và chúng ta tập trung áp dụng giáo lý thuần khiết và giản dị, thì chúng ta bắt đầu thấy rằng phúc âm “rất có lợi ích” cho chúng ta, ngay cả trong những hoàn cảnh khó khăn nhất. Chúng ta tìm thấy sức mạnh và “niềm tin trước mặt Thượng Đế” ngay cả khi chúng ta trải qua nỗi đau khổ. Anh Cả M.

souffrances. M. Russell Ballard nous a souvent rappelé que « c'est dans cette simplicité que [nous trouverons] la paix, la joie et le bonheur ».

La mise en application de la simplicité qui est en Christ nous pousse à donner la priorité aux personnes plutôt qu'aux processus et aux relations éternelles plutôt qu'aux comportements à court terme. Au lieu de nous laisser absorber par l'aspect logistique de notre service, nous nous concentrons sur « les choses qui importent le plus » dans l'œuvre de Dieu pour le salut et l'exaltation. Nous nous libérons pour donner la priorité à ce sur quoi nous pouvons agir, au lieu d'être accablés par ce qui est hors de notre contrôle. Le Seigneur a dit : « C'est pourquoi, ne vous laissez pas de bien faire, car vous posez les fondements d'une grande œuvre. Et c'est des petites choses que sort ce qui est grand. » Quel encouragement puissant à agir avec simplicité et humilité, quelle que soit notre situation.

3. Oma Cziesla

Ma grand-mère, Marta Cziesla, était un merveilleux exemple de personne qui fait « des choses petites et simples » pour que de grandes choses soient réalisées. Nous l'appelions affectueusement Oma Cziesla. Oma a accepté l'Évangile le 30 mai 1926, dans le petit village de Selbongen, en Prusse orientale, avec mon arrière-grand-mère.

Marta Cziesla (à droite) le jour de son baptême.

Elle aimait le Seigneur et son Évangile, et elle était déterminée à respecter les alliances qu'elle avait contractées. En 1930, elle a épousé mon grand-père, qui n'était pas membre de l'Église. À ce moment-là, il est devenu impossible pour Oma d'assister aux réunions de l'Église, car la ferme de mon grand-père était très éloignée de l'assemblée la plus proche. Mais elle s'est concentrée sur ce qu'elle pouvait faire. Oma a continué de prier, de lire les Écritures et de chanter les cantiques de Sion.

Certaines personnes ont peut-être pensé qu'elle n'était plus pratiquante, mais c'était loin d'être le cas. Lorsque ma tante et mon père sont nés, sans détenteur de la prêtrise à la maison, sans réunions de l'Église ni accès aux ordonnances à proximité, elle a de nouveau fait ce qu'elle pouvait et s'est attachée à enseigner à ses enfants « à prier et à marcher en droiture devant le Seigneur ». Elle leur lisait les Écritures, chantait

Russell Ballard đã nhắc nhở chúng ta nhiều lần: “Qua sự đơn giản đó, [chúng ta] sẽ tìm thấy sự ... bình an, niềm vui, và hạnh phúc”.

Khi áp dụng sự giản dị trong Đấng Ky Tô, chúng ta ưu tiên con người hơn các tiến trình và các mối quan hệ vĩnh cửu hơn các hành vi ngắn hạn. Chúng ta tập trung vào “những điều quan trọng nhất” trong công việc cứu rỗi và tôn cao của Thượng Đế thay vì bị cuốn vào việc chỉ quản lý công việc phục sự của mình. Chúng ta tự giải thoát mình để ưu tiên vào những điều chúng ta có thể làm thay vì bị đè nặng bởi những điều chúng ta không thể làm. Chúa đã nhắc nhở chúng ta: “Vậy nên, chớ mệt mỏi khi làm điều thiện, vì các người đang đặt nền móng cho một công việc lớn lao. Và từ những việc nhỏ sẽ đưa lại những việc lớn.” Thật là một sự khích lệ mạnh mẽ để hành động trong sự giản dị và khiêm nhường, dù hoàn cảnh chúng ta ra sao.

3. Oma Cziesla

Bà nội Marta Cziesla của tôi là một tấm gương tuyệt vời về việc làm “những chuyện nhỏ nhặt và tầm thường” để mang lại những điều lớn lao. Chúng tôi triu mến gọi bà là Oma Cziesla. Oma đón nhận phúc âm trong ngôi làng nhỏ Selbongen ở Đông Phổ cùng với bà cố của tôi vào ngày 30 tháng Năm, năm 1926.

Marta Cziesla (bên phải) vào ngày bà chịu phép báp têm.

Bà yêu mến Chúa và phúc âm của Ngài cũng như quyết tâm giữ các giao ước mà bà đã lập. Năm 1930, bà kết hôn với ông nội tôi, người chưa phải là tín hữu của Giáo Hội. Vào lúc ấy, Oma không thể tham dự các buổi họp của Giáo Hội, vì nông trại của ông tôi cách khá xa giáo đoàn gần nhất. Nhưng bà tập trung vào điều bà có thể làm. Oma tiếp tục cầu nguyện, đọc thánh thư, và hát những bài ca về Si Ôn.

Một số người có thể nghĩ rằng bà ấy đã không còn tích cực trong đức tin của bà nữa, nhưng điều đó hoàn toàn không đúng. Khi bác gái tôi và cha tôi chào đời, không có chức tư tế trong gia đình và cũng không có các buổi nhóm họp Giáo Hội hoặc các giáo lễ ở gần, Oma lại làm điều bà có thể làm và tập trung vào việc dạy con cái mình “biết cầu nguyện, và bước đi ngay thẳng trước mặt Chúa.” Bà đọc thánh thư cho họ nghe,

avec eux les cantiques de Sion et, bien sûr, priait avec eux, chaque jour. Une expérience de l'Église appliquée au foyer à 100 %.

En 1945, mon grand-père servait dans l'armée, loin de chez lui. Lorsque l'ennemi s'est approché de leur ferme, Oma a pris ses deux enfants et a quitté leur foyer bien-aimé pour chercher refuge dans un endroit plus sûr. Après un voyage difficile et dangereux, ils ont finalement trouvé refuge dans le nord de l'Allemagne, en mai 1945. Ils n'avaient plus rien, à l'exception des vêtements qu'ils portaient. Mais Oma a continué de faire ce qu'elle était capable de faire : elle priait avec ses enfants, tous les jours. Elle chantait avec eux les cantiques de Sion, qu'elle connaissait par cœur, tous les jours.

La vie était extrêmement difficile et, pendant de nombreuses années, leur principal souci était de pouvoir se nourrir. Puis, en 1955, mon père, alors âgé de 17 ans, est entré dans une école professionnelle dans la ville de Rendsburg. En passant devant un bâtiment, il a vu une petite pancarte à l'extérieur qui disait : « Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage » — « L'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours ». Il s'est dit : « C'est intéressant, c'est l'Église de maman. » Alors, en rentrant chez lui, il a dit à Oma qu'il avait trouvé son Église.

Vous pouvez imaginer ce qu'elle a dû ressentir après presque vingt-cinq ans sans contact avec l'Église. Elle était déterminée à y assister le dimanche suivant et a convaincu mon père de l'accompagner. Rendsburg se trouvait à plus de 30 kilomètres du petit village où ils vivaient. Mais Oma n'allait pas laisser cela l'empêcher d'aller à l'église. Le dimanche suivant, elle est montée sur son vélo avec mon père, et ils sont allés à l'église.

Lorsque la réunion de Sainte-Cène a commencé, mon père s'est assis au dernier rang, espérant que cela se terminerait rapidement. C'était l'Église d'Oma, pas la sienne. Ce qu'il voyait n'était pas très encourageant : une assemblée constituée de quelques femmes âgées et de deux jeunes missionnaires qui dirigeaient toute la réunion. Mais ils ont commencé à chanter et ils ont chanté les cantiques de Sion que mon père avait entendus depuis tout petit : « Venez, venez, sans craindre le devoir », « Ô mon Père », « Au grand prophète ». En entendant ce petit groupe chanter les cantiques de Sion qu'il connaissait depuis son enfance, son cœur a été touché, et il

hâtait avec eux les cantiques de Sion, et bien sûr, priait avec eux, chaque jour. Une expérience de l'Église appliquée au foyer à 100 %.

Nous pouvons imaginer ce qu'elle a dû ressentir après presque vingt-cinq ans sans contact avec l'Église. Elle était déterminée à y assister le dimanche suivant et a convaincu mon père de l'accompagner. Rendsburg se trouvait à plus de 30 kilomètres du petit village où ils vivaient. Mais Oma n'allait pas laisser cela l'empêcher d'aller à l'église. Le dimanche suivant, elle est montée sur son vélo avec mon père, et ils sont allés à l'église.

Cuộc sống vô cùng khó khăn, và trong nhiều năm gia đình bà chỉ tập trung vào việc đảm bảo có cái ăn mỗi ngày. Nhưng vào năm 1955, cha tôi, lúc đó 17 tuổi, đang theo học trường dạy nghề ở thành phố Rendsburg. Ông đi ngang qua một tòa nhà và thấy một tấm bảng nhỏ ở bên ngoài có ghi: “Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage” — “Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô.” Ông nghĩ: “Thú vị thật; đây là giáo hội của Mẹ.” Vậy nên, khi về nhà, ông nói với Oma rằng ông đã tìm ra giáo hội của bà.

Anh chị em có thể hình dung bà đã cảm thấy như thế nào sau gần 25 năm không liên lạc với Giáo Hội. Bà quyết tâm sẽ đi nhà thờ ngày Chủ Nhật kế tiếp và thuyết phục cha tôi đi cùng bà. Rendsburg cách ngôi làng nhỏ nơi họ sống hơn 20 dặm (32 km). Nhưng điều này không thể ngăn cản Oma đi nhà thờ. Vào ngày Chủ Nhật kế tiếp, bà nội cùng lên xe đạp với cha tôi và hai người đạp xe đến nhà thờ.

Khi buổi lễ Tiệc Thánh bắt đầu, cha tôi ngồi xuống hàng ghế cuối cùng, hy vọng rằng buổi lễ sẽ sớm kết thúc. Đây là giáo hội của Oma chứ không phải của ông ấy. Điều ông thấy không mấy khích lệ: chỉ có một vài phụ nữ lớn tuổi tham dự và hai người truyền giáo trẻ tuổi gần như lo liệu mọi việc trong buổi họp. Nhưng rồi họ bắt đầu hát, và họ hát những bài ca Si Ô-n mà cha tôi đã nghe từ khi còn bé: “Cùng Lại Nhau Đây, Hỡi Các Thánh Hữu”, “Hỡi Cha Yêu Mến”, “Ca Khen Người.” Việc nghe đàn chiên nhỏ bé này hát những bài ca Si Ô-n từ thời thơ ấu đã làm ông vô cùng xúc động, và ông biết ngay lập tức và chắc chắn rằng Giáo Hội là chân chính.

a su immédiatement et sans l'ombre d'un doute que l'Église était vraie.

La première réunion de Sainte-Cène à laquelle ma grand-mère a assisté après vingt-cinq ans est aussi celle où mon père a reçu une confirmation personnelle de la véracité de l'Évangile rétabli de Jésus-Christ. Il s'est fait baptiser trois semaines plus tard, le 25 septembre 1955, avec mon grand-père et ma tante.

Plus de soixante-dix ans se sont écoulés depuis cette petite réunion de Sainte-Cène à Rendsburg. Je pense souvent à Oma, à ce qu'elle devait ressentir pendant ces nuits solitaires, faisant les petites choses simples qu'elle pouvait faire, comme prier, lire et chanter. Alors que je me tiens ici aujourd'hui à la conférence générale et que je parle de ma grand-mère, mon cœur est rempli d'humilité et de gratitude pour sa détermination à respecter ses alliances et à faire confiance au Seigneur malgré ses épreuves. Je suis touché, non seulement par son exemple, mais aussi par celui de merveilleux saints dans le monde qui, dans leurs situations personnelles difficiles, se concentrent sur la simplicité en Christ, voyant peut-être peu de changement maintenant, mais ayant confiance que de grandes choses arriveront un jour futur.

4. Les choses petites et simples

J'ai appris, par expérience personnelle, que les choses petites et simples de l'Évangile, et le fait de nous concentrer fidèlement sur le Christ nous conduisent à la vraie joie, permettent à de puissants miracles de se réaliser et nous donnent la confiance que toutes les bénédictions promises s'accompliront. C'est aussi vrai pour vous que pour moi. Comme l'a dit Jeffrey R. Holland : « Certaines bénédictions se manifestent rapidement, d'autres tardivement, certaines uniquement aux cieux, mais pour ceux qui embrassent l'Évangile de Jésus Christ, elles se manifestent. » J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

Buổi lễ Tiệc Thánh đầu tiên bà nội tôi tham dự sau 25 năm là buổi họp mà cha tôi đã đích thân nhận được một sự xác nhận cá nhân về lễ trung thực nơi phúc âm phục hồi của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Ba tuần sau vào ngày 25 tháng Chín năm 1955, ông chịu phép báp têm cùng với ông nội và bác gái tôi.

Đã hơn 70 năm kể từ buổi lễ Tiệc Thánh nhỏ bé đó ở Rendsburg. Tôi thường nghĩ về Oma, cảm giác của bà trong những đêm cô quạnh ấy, làm những việc nhỏ nhặt và tầm thường mà bà có thể làm, như cầu nguyện, đọc sách và ca hát. Khi hôm nay tôi đứng trong đại hội trung ương và nói về Oma của tôi, về quyết tâm của bà bất chấp thử thách để tuân giữ các giao ước và tin cậy nơi Chúa, lòng tôi tràn đầy lòng khiêm nhường và biết ơn—không những đối với bà mà còn đối với rất nhiều Thánh Hữu tuyệt vời của chúng ta trên khắp thế giới đang tập trung vào sự giản dị nơi Đấng Kỵ Tô trong những hoàn cảnh thử thách của họ, có lẽ chưa thấy nhiều thay đổi tức thì nhưng tin tưởng rằng những điều lớn lao rồi sẽ đến trong tương lai.

4. Những Việc Nhỏ Nhặt Tầm Thường

Qua kinh nghiệm của chính mình, tôi đã học được rằng những điều nhỏ nhặt tầm thường của phúc âm và việc trung tín hướng về Đấng Kỵ Tô dẫn chúng ta đến niềm vui đích thực, mang đến các phép lạ lớn lao, và ban cho chúng ta sự tin tưởng rằng mọi phước lành đã hứa sẽ ứng nghiệm. Điều này đúng với anh chị em cũng như đúng với tôi. Theo lời Anh Cả Jeffrey R. Holland: “Một số phước lành đến sớm, một số phước lành đến muộn, và một số phước lành không đến cho đến lúc ở trên thiên thượng; nhưng đối với những người nào hoàn toàn chấp nhận và tuân theo phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô, thì những phước lành đó sẽ đến.” Tôi cũng làm chứng về điều này trong tôn danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men.